

PRÍSURIN HÆGRI OG EFTIRSPURNINGURIN VAR STÓRUR HESAFERÐ

600 tons av botnfiski vórðu seld fyri 3,40 fyri hvørt kilo

ÁRNI GREGERSEN

Rættindi til 600 tons av botnfiski vóru seld á afturlatnari uppboðssølu.

Tað vil siga, at afturlatin boð vóru latin Vørn og so fingur tey rættindi, sum høvdu hægsta boð.

Prísurin fyri tey 600 tonsini, sum vóru boðin út endaði við at vera 3,40 krónur fyri hvørt kilo.

Hetta eru 42 oyru hægri fyri rættindi til hvørt kilo enn tað, sum var selt á telefonuppboðssølu fyrr í vikuni.

Og eftirspurningurin var eisini stórur. Rættindi til 1200 tons vóru boðin út, men samanlagt komu boð inn uppá 1235 tons av botnfiski í russiska partinum av Barentshavinum.

Afturlatin søla

Uppboðssølan hesaferð var skipað so, at boðini skuldu latast Vørn í afturlatnum brævbjálva.

Reglurnar siga so, at prísurin

Enniberg fekk rættindi at fiska 400 tons í russiska partinum av Barentshavinum fyri 3,40 krónur fyri hvørt kilo

fyri rættindi til hvørt kilo er tann prísurin, sum tann av teimum, sum bjóðaði lægst prís og kortini fekk lut í kvotuni.

Í hesum føri átti Akraberg lægsta boði uppá 3,40 krónur fyri hvørt kilo.

Tað vil siga, at hetta var so prís-

urin, sum hini sum fingur, eisini skulu gjalda fyri hvørt kilo.

Ein onnur regla er eisini galdandi. Akraberg bjóðaði uppá rættindi til 300 tons, men av tí at onnur bjóðaðu meira, so vóru bert 50 tons eftir Akraberg.

Akraberg kundi so velja at

krevja nýggja uppboðssølu – ella taka við teimum 50 tonsunum.

Vørn ringdi til reiðarin fyri at vita, hvat Akraberg gjørdi. Akraberg tók við teimum 50 tonsunum og so var uppboðssølan avgreidd við hesum úrsliti:

Enniberg fekk 400.000 kg
Gadus fekk 100.000 kg
Sjúrdarberg fekk 50.000 kg
Akraberg fekk 50.000 kg

Tilsamans gav hetta 2.040.000 krónur fyri rættindi til 600 tons av botnfiski.

NØGDUR RÁÐHARRI VIÐ UPPBOÐSSØLUROYNDIR

Landsstýrismaðurin við fiskivinnumálum er nøgdur við afturlatnu uppboðssøluna

ÁRNI GREGERSEN

Royndaruppboðssølan skal svara nøkrum spurningum um, hvussu fiskivinnan skal skipast í framtíðini.

Og higartil eru eisini nøkur svar komin, men kortini má royndaruppboðssølan eftirmetast, tá ið hon er liðug.

Landsstýrismaðurin við fiskivinnumálum, Hogni Hoydal, Tjóðveldi, heldur, at uppboðssølurnar higartil hava víst, hvat vinnan sjálv heldur virðið er á rættindum at fiska.

- Tað vóru eisini fleiri sum bjóðaðu nú hon var afturlatin, men enn er tað fyrst og fremst tey, sum frammaundan eru partar av fiskiveiðuni eftir fiskasløgunum, sum verða seld á uppboði, sum bjóða, leggur hann afturat.

Landsstýrismaðurin fegnast um, at onkur annar eisini bjóðar, men heldur at spurningurin um atkomilgheit til fiskirættindini enn er ein óloystur spurningur, sum má viðgerast, tá ið royndaruppboðssølurnar eru avgreiddar, sigur hann.

Á fyrstu afturlatnu uppboðssøluni, har rættindini til 600 tons

av botnfiski vóru seld, vóru tað skipini Enniberg, Gadus, Sjúrdarberg og Akraberg, sum keyptu kvotuna.

-Tað hevði sjálvandi verið meira hugaligt um aðrir enn teir, sum frammanundan hava kvotu í Barentshavinum, høvdu bjóðað, men hetta mugu vit so meta um seinni, sigur Hogni Hoydal.

Rættindini at veiða 600 tons av botnfiski í Barentshavinum vóru seld fyri í meðal 3,40 krónur fyri hvørt kilo. Landið fær góðar tvær milljónir krónur burtúr at selja rættindini.

Hogni Hoydal, landsstýrismaður, heldur, at royndaruppboðssølan gevur nøkur svar, men ikki øll